

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De Kleine Zeemeermin

Op de bodem van de sprankelende zee, waar het zonlicht naar beneden filtert en danst op de koraalriffen, leefden de zeemensen. Het was een prachtige wereld, en niks was mooier dan het grote paleis van de Zeekoning. Hij was jarenlang een vriendelijke en wijze heerser geweest, en had zijn zes mooie dochters grootgebracht met de hulp van zijn oude moeder, de zeekoningin.

De jongste van de prinsessen, de kleinste zeemeermin, was een nieuwsgierige en zachtaardige ziel. Terwijl haar oudere zussen graag in de diepe tuinen speelden en dolfinen achtervolgden, droomde de kleinste zeemeermin van de wereld boven de zee. Haar grootmoeder vertelde haar betoverende verhalen over de wereld van de mensen, en de kleine zeemeermin kon niet wachten om het met eigen ogen te zien. Toen haar vijftiende verjaardag eindelijk aanbrak, was het haar beurt om het oppervlak te bezoeken. Haar

hart bonsde van opwinding toen ze boven de golven uitkwam en in de verte een prachtig schip zag varen. Gelach en muziek vulden de lucht en toen ze dichterbij zwom, zag ze een knappe prins met zwart haar en heldere ogen. De kleine zeemeermin kon haar blik niet afwenden; hij was de meest betoverende persoon die ze ooit had gezien.

Maar toen de nacht viel, verzamelden zich donkere wolken aan de horizon. Er brak een hevige storm uit en het schip werd heen en weer geslingerd door torenhoge golven. De kleine zeemeermin keek met afschuw toe hoe het schip uit elkaar brak en in de diepten zonk. Wetende dat mensen het onderwater niet konden overleven, dook ze naar beneden om de prins te redden. Ze zwom met al haar kracht

en hield zijn hoofd boven water, en leidde hem naar de veiligheid van de kust.

Daar, op een zandstrand bij een rustig klooster, legde ze hem zachtjes neer. Ze kuste zijn voorhoofd, fluisterde een zacht afscheid en verstopte zich achter een grote rots. Al snel vonden enkele meisjes van het klooster de prins en verzorgden hem. De kleine zeemeermin keek van een afstandje toe, een beetje verdrietig, maar ook blij dat hij veilig was.

Die nacht keerde ze terug naar haar huis onder water en vertelde haar zussen over de prins. Een van haar zussen had gehoord van het paleis van de prins en nam haar de volgende nacht mee om het te bekijken. Vanaf dat moment kwam de kleine zeemeermin elke avond terug om een glimp van hem op te vangen, haar hart vulde zich met stil verlangen.

Op een dag, zich stoutmoedig voelend, bezocht de kleine zeemeermin de zeeheks om om hulp te vragen. "Ik wil op het land lopen, om bij de prins te kunnen zijn," zei ze. De zeeheks kakelde gemeen maar stemde toe. "Ik kan je benen geven, maar in ruil daarvoor moet je mij je stem geven. Het zal pijnlijk zijn om te lopen, maar je zult in staat

zijn om onder mensen te leven. Als je binnen drie dagen een kus van de ware liefde krijgt, kun je mens blijven en bij je prins zijn. Als je binnen drie dagen geen kus van de ware liefde krijgt, word je weer een zeemeermin en sta je voor altijd in mijn dienst."

De kleine zeemeermin aarzelde, maar haar liefde voor de prins gaf haar moed. "Ik accepteer," zei ze.

Ze zwom naar de kust en dronk het toverdrankje dat de zeeheks haar had gegeven. De transformatie was pijnlijk, maar toen ze de volgende ochtend wakker werd, was de prins er, bezorgd naar haar kijkend. Hoewel ze niet meer kon praten, hielp hij haar opstaan, bood haar de mooiste kleren en

een plek in zijn kasteel aan. Elke dag werd de prins meer gesteld op de kleine zeemeermin, maar hij wist nog niet dat zij degene was die hem had gered.

De kleine zeemeermin en de prins brachten veel tijd samen door en kusten elkaar zelfs bijna, maar de boze zeeheks liet haar dienaren ingrijpen.

Op een dag vertelde de prins haar over een meisje dat hem op het strand had gered en hoe hij met haar wilde

trouwen. Het hart van de kleine zeemeermin zonk, maar ze bleef hoopvol, in de overtuiging dat hij misschien zou begrijpen dat zij dat meisje was.

De zeeheks was boos omdat de prins verliefd werd op de kleine zeemeermin en besloot zich te verkleden als het meisje waarvan de prins dacht dat zij hem op het strand had gered.

Kort daarna regelden de ouders van de prins dat hij een meisje uit een naburig koninkrijk zou ontmoeten, en de kleine zeemeermin vergezelde hem op de reis. Toen ze aankwamen, lichtte het hart van de prins op toen hij het meisje zag, in de overtuiging dat zij degene was die hem had gered. Niet wetende dat het de boze zeeheks in vermomming was. De kleine zeemeermin voelde haar hart pijn doen, wetende wat dit voor haar kon betekenen. De prins viel voor de spreuk van de zeeheks en vergat de kleine zeemeermin helemaal.

De kleine zeemeermin keerde met gebroken hart terug naar zee en de prins zou met de zeeheks trouwen.

De avond voor de bruiloft van de prins bezochten haar zussen haar aan de kust. Ze brachten een magisch geschenk mee dat ze in het geheim van de zeeheks hadden meegenomen, een ketting die haar stem kon herstellen. "Hiermee kun je de prins de waarheid vertellen en hij zal weten dat jij degene bent van wie hij echt houdt," zeiden ze.

Dankbaar voor de kans deed de kleine zeemeermin de ketting om. Terwijl de prins op het dek van een schip stond en uitkeek over het water voordat zijn bruiloft zou beginnen, vond ze haar stem weer terug.

"Prins," riep ze zachtjes.

Hij draaide zich verrast om, de stem herkendend. "Jij bent het!" riep hij uit. "Jij bent degene die mij gered heeft! Ik kan niet geloven dat ik het niet eerder beseftte." En met het horen van haar stem verdween de spreuk die de boze zeeheks over de prins had uitgesproken.

Met vreugde en opluchting vertelde de kleine zeemeermin hem het hele verhaal over hoe ze hem uit de storm had gered. De prins, dolgelukkig, nam haar handen en zei: "Ik heb altijd van je gehouden. Ik was er blind voor, maar nu zie ik het helder. Wil je met me trouwen en dan zullen we voor altijd samen zijn?"

De kleine zeemeermin knikte, tranen van geluk vulden haar ogen. Ze zeilden terug naar het koninkrijk, waar ze met groot feest trouwden. De zeekeoning, de koningin en haar zussen kwamen allemaal naar de bruiloft en zegenden hun verbintenis.

En zo leefde de kleine zeemeermin, niet langer gebonden aan de zee, nog lang en gelukkig met haar geliefde prins.

De twee keerden vaak terug naar de kust, waar ze haar familie in de oceaan kon bezoeken, en de zee en het land leefden nog lang en gelukkig in harmonie met elkaar.

